

Mei 2002

32^e jaargang nummer 2

FLITSEN

DRUKWERK

JAVELIN

Willem Stendebroek e
Sonnenburg 14
1823 HN Alkmaar

officieel orgaan van de Nederlandse Javelin Klasse Organisatie
Postbus 285 - 2600 AG Delft

JAVELIN FLITSEN
OFFICIEEL ORGAAN VAN DE
NEDERLANDSE JAVELIN KLASSE ORGANISATIE

Bestuur

Voorzitter

☎ 072 - 5123881

willem.mascha@wanadoo.nl

Secretaris

☎ 0320 - 262480

jeanine.kooi@wanadoo.nl

Penningmeester

☎ 035 - 6035488

franc@xs4all.nl

Public relations

☎ 0475 - 501513

T.Kiers@novoferm.nl

Wedstrijdsecretaris

☎ 071 - 5232639

C.Duterloo@wxs.nl

Willem Slendebroek

Sonnenburg 14
1823 HN Alkmaar

Jeanine Kooi

Spakenburglaan 1
8244 DW Leystad

Frank Zaremba

Speenkruidstraat 1
3765 AA Soest

Theun Kiers

Grindbank 20
6071 SE Swalmen

Caroline Duterloo

Damloperweg 1
2317 DS Leiden

Kas commissie

Jan Willem Zegwaard
Alexander van Amstel

Meet commissie

Jan ter Stege
Jan Willem Zegwaard

Ereleden

Eric Veth
Pim Zwaard

Contributie

Leden • 25,-
Jugdleden (tot 18 jaar) • 15,-
Donaties • 25,-
Vrijwillige bijdrage Elk bedrag

Postgiro 2903425

inv. Penningmeester NJKO

Speenkruidstraat 1 - 3765 AA Soest

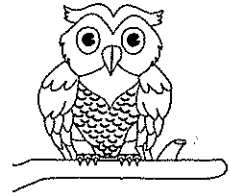
<http://www.javelin.nl>

<http://www.sailjavelin.nl>

e-mail: javelin@dutchmail.com

Inhoud

VAN DE BESTUURSTAFEL	4
WEDEROM GEVAAR VOOR ONDERKOELING.....	5
<i>Chaos</i>	<i>5</i>
<i>Strak neopreen</i>	<i>5</i>
<i>Hoofdzonde en mirakel</i>	<i>6</i>
<i>NED308 onterecht winnaar derde wedstrijd</i>	<i>6</i>
<i>Theezakjes en Pasta</i>	<i>7</i>
<i>Wederom gevaar op onderkoeling</i>	<i>7</i>
<i>Twee wedstrijden</i>	<i>7</i>
<i>Prijsuitreiking</i>	<i>8</i>
BESTUUR ZIET PROTESTACTIE NED545 NIET.....	8
TRAININGSWEEKEND 27-28 APRIL AKKRUM, DEEL 1	9
GEVRAAGD:.....	10
GAT GEDICHT VOOR PROMOTIE	10
<i>Van een onzer vrijwillige correspondenten.....</i>	<i>10</i>
TRAININGSWEEKEND 27 EN 28 APRIL.....	10
FINANCIËEL NIEUWS	14
SPORTNIEUWS.....	15
DE AANGEWEEZEN VRIJWILLIGER.....	15
LEDENLIJST	16
OPROEP VOOR ZEILERS MET JAVELINS!!	18
IMPRESSIES ROND HET NK.....	18
<i>Donderdag 9 mei 2002</i>	<i>18</i>
<i>Vrijdag 10 mei</i>	<i>20</i>
<i>zaterdag 11 mei 2002</i>	<i>22</i>
<i>Zondag 12 mei</i>	<i>23</i>
NK JAVELIN 2002 – 9 TOT EN MET 12 MEI	24
<i>Zaterdag 11 mei</i>	<i>24</i>
<i>Zondag 12 mei</i>	<i>28</i>
"ACHTERHOEDE KLASSEMENT"	31
STAND JAARBEEKER	32

De kop van het seizoen is er alweer af en we hebben nu al een Nederlands Kampioen. Gelukkig Nederlands want de titel is ook meerdere keren naar Duitsland gegaan in het verleden.

Dit keer hebben licht weer experts Frank en Mieke Zaremba (NED 553) voor het eerst de titel gewonnen, gefeliciteerd! Tot het eind toe was het spannend want Thomas Broker en Volkmar (GER 388) (3^e) maken goede kansen en zwaar weer team van Siep Huizinga en ondergetekende (H557) (2^e) konden in de laatste wedstrijd theoretisch ook nog winnen. Helaas was het kampioenschap op Muiderzand gehuld in mist en weinig wind maar de stemming was weer zeer goed. Terugkomst van de lange roeie (Siep) is in ieder geval niet geruisloos gegaan en tot ver op het terrein was de brulboei weer te horen.

Veel leven dus in de klasse en dat het qua zeilers capaciteit vooruit gaat was duidelijk te zien. Na de training in Akkrum werd er scherper gestart en door de hele linie heen werd er voor een plaatsje gestreden. Ook Westeinder als seizoen start was goed en had zelfs Duitse boten aan de start.

In de klasse is er weer veel geklust deze winter en de trotse eigenaren lieten hun strakke schepen los op de woeste Westeinder, de zware Wijde EE en het stille IJsselmeer. De promotieboot behoort na een flinke opknabbeurt ook tot een geduchte concurrent of is er nieuw zeiltalent in de klasse? Fijn dat we veel nieuwe gezichten en boten bij de wedstrijden zien.

Volgend jaar zal het een lustrumjaar zijn voor de Nederlandse Javelin klasse Organisatie want in december 2002 bestaan we 30 jaar! Dit wordt op Muiderzand gevierd en ideeën voor invulling hiervan zijn van harte welkom.

Het bestuur wenst iedereen veel zeilplezier toe.

Willem Slendebroek

Hoe meer zeilen, hoe meer vreugd

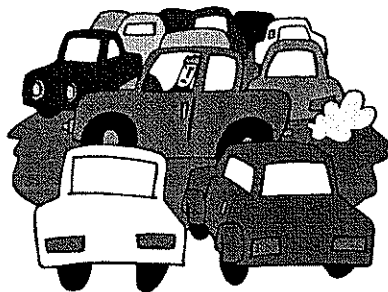
WEDEROM GEVAAR VOOR ONDERKOELING

Van een onzer vrijwillige correspondenten.

LEIDEN, 15 APRIL. De Javelin zeilwedstrijden voor het nieuwe seizoen zijn traditioneel geopend met wedstrijden op de Westeinder plassen. Van de 11 ingeschreven boten verschenen er 9 aan de start. Het team Bosma van de NED87 werd uitgeschakeld door een virus waardoor hun nieuwe verzwaarde spinaker niet kon worden getest, een tegenvaller dus.

Chaos

De wedstrijden vonden plaats aan de Uiterweg 155 te Aalsmeer op een bomvol terrein. Door juridische problemen met betrekking tot het recht van overpad was een deel van de haven geblokkeerd, waardoor teams voor de moeilijke taak stonden om gescheiden van hun vaste mobiele werk- en omkleedplaats het zeilracemateriaal in orde te maken. Er was op zowel zaterdagochtend als zondagmiddag sprake van "een chaos" volgens een van de deelnemers. De havenmeester greep soms rigoureuus in, maar dat leidde niet tot geweld. Onder andere werd de materiaalwagen van de pas de vorige dag gearriveerde GER550 beslist naar de uitgang verwezen naar een alternatieve parkeerplaats. Dat was maar goed ook want "de bereikbaarheid van de jachthaven voor de hulpdiensten was door een blokkade van trailers, boten en mobiele werkplaatsen ronduit slecht te noemen". Tevens gaf de havenmeester het standpunt af "dat volgend seizoen de problemen zijn opgelost". Volgens deze zegsman "zal er een eigen ophaalbrug worden geslagen tussen het huidige terrein en het aanpalende terrein".

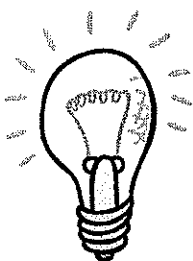
Strak neopreen

Zaterdagochtend vonden de wedstrijden plaats bij een koude wind uit het noorden met windkracht 4 toenemend tot 5. De temperatuur van het water was onder het gemiddelde wat bij de

deelnemers tot enige koudwatervrees leidde. Sommige teams werden reeds bij het invaren met spinaker verrast door wind en water. De kleding op het water was overwegend formeel (drysuit) maar ook het wat informelere neoprene skinpak werd gedragen. Met name een nieuwe outfit in de NED545 viel op, waarvan de eigenaar "op een beurs in het noorden van het land zijn slag heeft geslagen".

Hoofdzonde en mirakel

Na de 12.00 uur start van de Draken werd om nog onduidelijke redenen door het wedstrijdcomité direct besloten de uitstelvlag te hijsen voor de FD en Javelins. Dit werd door de teams uitgesproken koel ontvangen. De startlijn had bij de eerste wedstrijd aan bakboord zijde een voordeel wat niet door de NED540 werd opgemerkt. De stuurvrouw sprak hier later over "als een hoofdzonde". De kopgroep was snel vertrokken waarbij er ook een heftige strijd in het achterveld werd gevoerd. Het werd een interessante wedstrijd waarbij de NED405 voor een wonder zorgde. Tijdens het rondenvan de bovenwindse boeien 1 en 2 is een van de zaailingen van de NED405 miraculeus naar voren omgekapt. Een zegsman van van Leeuwen, tevens ervaringsdeskundige, verklaarde later "een dergelijk fenomeen nog nimmer te hebben meegemaakt". Het team van de NED405 wil "deskundigen uit het hele land" om uitsluitsel te verkrijgen om het verschijnsel te verklaren. Er werd overigens geen link gelegd met het wonder dat in Zuid Europa werd verwacht en daar niet is gezien.

NED308 onterecht winnaar derde wedstrijd

Bij de eerste wedstrijd heeft de NED545 terecht de overwinning afgedwongen, waarbij moet worden gezegd "dat de omstandigheden voor dit team ideaal waren". Dat veel van de teams gevraagd werd is duidelijk geworden door het vele uitval. De NED540 liep materiaalpech op (los fokkenoog en afdrijvend peddelblad bij nauwe tegenwindse sloot) en de NED308 is een race uitgevallen wat in eerste instantie een klinkende eerste plaats in de volgende wedstrijd opleverde. Door ingrijpen van de klasseorganisatie is een en ander

gecorrigeerd.

Theezakjes en Pasta

Ondanks het koude water zijn de diverse teams onder spinaker plat gegaan en waren er zwempartijen. NED193 heeft daar kostbare posities verspeeld in met name de derde wedstrijd. Daarbij was de GER399 met Nederlandse bemanning koploper, hier sprak de stuurman zijn bemanning regelmatig aan met “theezakje”, wat ook elders invoering vond. De tweede wedstrijd - een kortere baan dan de eerste - werd wederom door de NED545 terecht geclaimd en de derde wedstrijd pakte de NED120 de overwinning.

De NED193 heeft bij het invaren in de haven het enige momenten zonder bemanning moeten stellen. Onduidelijk is of dit ook met theezakje moet worden aangeduid. Na de wedstrijden is aan de walzijde nog verder gewerkt aan de inter-teamspirit door een gezamenlijk verrassend smaakvol wedstrijddeeet van Italiaanse origine.

Wederom gevaar op onderkoeling

De bemanning van de NED405 heeft in de nacht van zaterdag op zondag bloot gestaan aan de gevaren van onderkoeling. Tijdens hun verblijf op een nabij gelegen camping was er sprake van een incident tijdens het uitpakken van het onderkomen voor de nacht. Een betrokkene meldde dat de vondst “een enkeldaks-speeltentje van een familielid van het team”. Met gevaar voor onderkoelingsverschijnselen heeft het team voor dit onderkomen moeten kiezen, nadat ze in een etablissement waren belaagd door met name A. Hazes.

Twee wedstrijden

Zondagochtend was het weerbeeld windstil, bewolkt en koud. Om tactische redenen hoopte NED545 op afstel voor de hele dag, maar dat mocht niet zo zijn. Een uur later werd het uitstelsein opgeheven en met flauwe wind dreef iedereen naar de start. Het veld was goed compleet want ook de NED405 en NED540 verschenen met reparaties aan de start. De wind gaf een ander type wedstrijd te zien

waarbij de NED120 zijn voorsprong op de NED545 zeker stelde. In de vierde wedstrijd ging de overwinning naar de NED120 en de tweede wedstrijd naar de GER550.

Opmerkelijk in de vierde wedstrijd was dat de NED308 als een van de eersten de bovenboei rondde. Het commentaar van de ploeg was dat de boot "lekker in het water lag". De NED527 was ook deze wedstrijden in het goed op gang met een tweede plaats, en viel anderen nogal lastig met afdekken. De NED405 werd betrapt op het twee keer bonken tegen de benedenboei waarna ze slechts een 360 rondje maakten, wat reglementair onjuist is. Er is opvallend genoeg geen protest ingediend.

Prijsuitreiking

Door de chaos bij ook het aftuigen van de boten is de prijsuitreiking versneld uitgevoerd. Door onduidelijke redenen waren twee van de drie prijswinnaars iets te laat, maar dat mocht de pret niet drukken. We zien elkaar weer in Akkrum....op de training

Alle winden hebben diepe gronden

BESTUUR ZIET PROTESTACTIE NED545 NIET

Van een onzer vrijwillige correspondenten.

LEIDEN, 13 APRIL. Een ongeziene protestactie van de NED545 heeft tijdens de bestuursvergadering van 13 april plaatsgevonden. De overige bestuursleden hebben niet gereageerd. Mogelijk moet worden uitgesloten dat het bestuur nog verdere consequenties aan deze zaak zal verbinden.

Uit betrouwbare bron is vernomen dat het bestuurslid van de NED545 zonder onderkleding aan de bestuurstafel heeft plaatsgenomen. Niet duidelijk is geworden wat de precieze beweegredenen zijn van zijn protest, en welk doel werd beoogd. Niet uitgesloten moet worden dat dhr Th. K. met dit stille protest aandacht probeerde te vragen voor de grote afstand tussen haven en parkeerlocatie.

Het was een leuke introductie in de Javelinklasse!

Iedereen die zijn kennis, ervaring, technische vaardigheden, toverdozen en kitcapaciteiten met onze boot heeft willen delen, ontzettend bedankt!!!!

Groetjes Marie Therese en Hanneke

GEVRAAGD:

Goed 2° hands setje zeilen Hanneke: 030-2517405

Als het zeil scheurt, dan verzet men de bakens

GAT GEDICHT VOOR PROMOTIE

Van een onzer vrijwillige correspondenten.

LEIDEN, 13 APRIL. Uit betrouwbare en onafhankelijke bronnen is vernomen dat de promotieboot stevig onder handen is genomen door vijf klussers. Naast diverse verbeteringen en vernieuwingen is de zaak na het dichten van een honderdtal gaten weer zeevaardig geworden. Het drijft weer. Verder is het zwaard vervangen en mogelijk wordt gespeculeerd op nieuwe zeilen, mogelijk met promotie/reclame tekst er op om de prijs te drukken. Hulde aan het team.

TRAININGSWEEKEND 27 EN 28 APRIL

Na 20.00 uur wist een aantal afzeggers ons nog telefonisch te bereiken, alle anderen druppelden, op z'n Javelins, langzaam binnen. Tegen een uur of tien waren we wel aardig compleet en dus kon het programma van start.

's Avonds theorie, om 23.00 uur begonnen we. Wat een enthousiasme! Willem begon met ons doorzagen over het starten, vuile wind, ongunstige loefpositie en het spinakeren. Dit allemaal om de praktijk van de volgende dag voor te bereiden. Als we om 00.30 uur uit het theorielokaal rollen, kan het echte kennismaken beginnen. Er zijn namelijk een aantal nieuwe combinaties aanwezig. Hanneke en Marie Therese van de 260, Arent en Michiel (268) en Eric en Casper (190). Omdat het binnen nou eenmaal niet zo koud wordt als op een camping, blijft iedereen gezellig lang hangen en alleen de belofte van Nicole dat we om 07.00 uur worden gewekt voor een warming up met buikspiertraining doet ons uiteindelijk naar bed gaan.....

Om half 8 worden we door de meiden van de keuken vriendelijk gewekt. Nicole moppert dat het een lieve lust is want ze heeft haar horloge niet gehoord. (of is het nooit afgegaan??) De hele vloot draait zich dus nog eens behaaglijk om, van een training komt nu toch niets meer. Om 8 uur zijn we wel allemaal aanwezig bij het ontbijt. Dit is uitstekend verzorgd met muesli, warme eitjes, thee, koffie en lekkere broodjes. Al met al een goede start voor een mooie dag. Hoewel mooi??? De regen valt bij

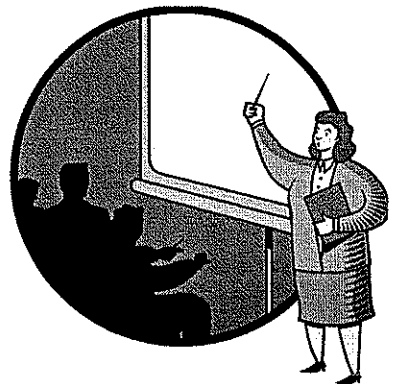
vlagen met bakken uit de lucht, en de vlagen zijn ook al niet zo zachtzinnig. Na het ontbijt krijgen we eerst nog een korte briefing: de planning is het starten vanaf 11.00 te oefenen. Het moet gezegd, het organiserend comité had een vliegende start en was dan ook ruim op tijd op het water. Ze trotseerden eerst een aantal hagelbuien voordat ze aan het mopperen sloegen, waar die @#%!!*@@ Javelins nou bleven. Kennelijk hadden

de meeste geschuld voor de regen/hagel in de zeilschool. Rond 12 uur was toch wel iedereen in de buurt van het starteiland en ging iedereen manmoedig de lijn peilen en verslag uit brengen over de ligging ervan. De wind draaide enorm, dus een oplettend oog was vereist. Tussen de middag terug naar de zeilschool voor de lunch met een lekkere warme kroket (of was dat zondag) goed warm worden, en toppunt van heerlijkheid: ze hadden daar vloerverwarming!!

Vervolgens gingen we start oefeningen doen. We hadden een ingenieuze start procedure besproken. Iets met een Nederlandse en een Friese vlag.

Aangezien deze twee beiden een redelijk formaat hadden, was het startcomité zich voortdurend aan het inspannen om niet van het vlot te waaïen. Sowieso was de communicatie met de vloot moeilijk. Niet alleen het weer, de harde wind en de soms verpletterende regen- en hagelbuien, maakten dat moeilijk. Ook het feit dat een aantal Javelins steevast na een overstag naar de andere kant van het meer scheurden, maakte het geheel wat onoverzichtelijk. Ook het startcomité liet zich niet onbetuigd. Zij slaagden er 3 van de 5 keer in om na het 1 minuut sein een vreselijke bui over te laten komen, zodanig dat je horen en zien verging; en probeer dan maar eens te starten.

Al met al werd het een ontroerende dag waarbij we toch veel geleerd hadden en minstens twee schepen naar binnen moesten worden gesleept. De meesten zijn ook wel eens omgeslagen, en voor de niet zwemmers onder ons, de volgende keer kan je gerust mee, op dit meer komt je helmstok in de modder, je kan er dus staan. De verrassing kwam achteraf, er waren video opnamen gemaakt. Dus terug kijken en commentaar krijgen was erg leerzaam. Ook verhelderend om te zien hoe ver iedereen van de startlijn af ligt (maar ja, we zagen dan ook niks) Na een heerlijke maaltijd (ja, ja, er was alweer voor ons gekookt) met een soort olijfhachee, volgde het laatste stukje video nabespreking en om 8 uur kwam Leo Pieter Stoel van de KNWV het trainingscomité versterken. De rest van de avond zou in het teken van de regels staan. Om het niet onoverzichtelijk te maken, besloten we het tot de regels van het starten, het loeven en het ronden van merktekens te beperken. Leo Pieter vroeg ons eerst of wij de basis beheersten. Domme vraag natuurlijk deden we dat. Even nalopen van de basisregeltjes en ja, hoor iedereen kende ze. Vervolgens legde hij ons een situatie voor waar we toch pittig over na moesten denken en we geen overeenstemming in konden bereiken. We kenden de basis toch niet zo goed als we dachten. Met nog meer aandacht dan voorheen werd zijn uitleg daarna gevolgd. Leo Pieter legde alles duidelijk uit, herhaalde regelmatig, greep steeds terug op de tekst uit het wedstrijdboekje en haalde voldoende leuke praktijk

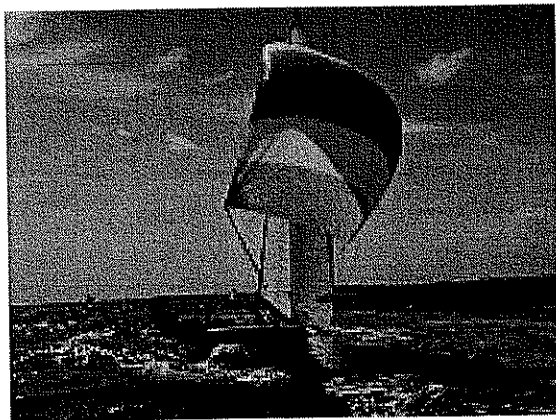

verhalen aan om het geheel te illustreren. Ook zijn geniale aanwijstokje deed het goed. Natuurlijk zaten we allemaal te wachten op het moment dat we situaties uit het verleden aan de expert konden voorleggen. L.P. luisterde aandachtig, zaagde je vervolgens door en deed dan een voorzichtige uitspraak, omdat er verder natuurlijk geen getuige of 2^e verhaal aanwezig was. Kortom, erg leerzaam en we hebben ons allemaal voorgenomen om vaker de regels toe te passen. Collega-zeilers die hier niet aanwezig waren, zijn gewaarschuwd!!!

Na afloop was er nog genoeg stof tot nabespreken, maar het was te merken dat we er al een zware avond op hadden zitten. De meeste gingen aanmerkelijk vroeger naar bed. Toen wij naar bed gingen zette Nicole voor de zekerheid het alarm van haar horloge af. Stel je voor dat we deze ochtend wel wakker zouden worden. Weer geen buikspiertraining dus.

De volgende ochtend was er wederom een ontbijt om 8 uur. De complete zeilschool Pean staf in ons midden liet ons echter in de steek en dus was het op dat moment wat rustig aan de tafeltjes. (zeker blij dat ze nu geen voorbeeldfunctie hadden.) Het voornemen en dus ook de voorbespreking was gericht op spinakeren en opkruizen en met goede moed gingen we weer het water op. De wind was gedraaid ten opzichte van de eerste dag en dus kwamen we nu midden op de plas uit. Toen we op het water

waren hebben we eerst zij aan zij met Theun en Jan Willem de Wijde Ee overgeblazen, jeetje, wat ging dat hard. Met name sommige vlagen deden de adrenaline flink stromen. De conclusie was dan ook dat we het spinakeren wel konden vergeten, de kans op een modderbad was veel en veel te groot. Over

scheurende spinakers maar niet te spreken. We beperkten ons dus tot de opkruis oefening met het weggijpen bij de bovenboei. Dit leverde zeer leerzame momenten en een aantal fabeltastische uitglijders op. Doordat het rakje zo kort was, kon je steeds opnieuw beginnen en positie kiezen

ten opzichte van een andere boot. Ongunstige loefpositie, een gat laten vallen bij de benedenboei, in dat gat duiken, bakboord/stuurboord; het kwam allemaal vaak en veel voor.

Na de soep (of was het de kroket) met de lunch hebben we nog een aantal korte wedstrijden gevaren. De starts werden uitstekend gefilmd over de startlijn, en ook het verloop van de diverse wedstrijden waren goed te zien op de video. Het was spuiten!!! Jemig, wat ging dat hard. Helemaal kapot keerden we die middag terug naar de zeilschool om nog wat beelden te kijken, in te pakken en weg te wezen. En een aantal mensen bleven zelfs nog eten, want ook dat behoorde nog tot de mogelijkheden.

Al met al een fantastisch weekend waarin we ondanks de harde wind, die soms wel heel erg hard was, toch veel geoefend en geleerd hebben. Namens alle mensen die er waren wil ik graag Nicole bedanken voor het organiseren, en Willem, Frank en Nicole bedanken voor alle aanwijzingen, tips, het uitleggen van de banen, het zwaaien met de vlaggen en al jullie geduld met de niet luisterende Javelins. Natuurlijk ook Leo Pieter bedankt voor zijn regel uitleg en Ids en Tine voor het gebruik maken van hun accommodatie en de uitstekende verzorging van alle zeilers die daar bij hoorde.

Was je er dit jaar niet bij, dan denk ik dat je volgend jaar een herkansing hebt, want dit was zeker voor herhaling vatbaar. Geef je nu alvast maar op want dit wil je niet nog een keer missen.

Groeten, Jeanine

Het getij wordt ook wel eens nat

FINANCIËEL NIEUWS

Lelystad, 17 mei . Na raadpleging van de financiële man van de NJKO blijkt dat 70% van bovenstaande deelnemers aan zijn betalingsverplichtingen heeft voldaan. Namens de penningmeester wordt iedereen die dat inmiddels nog niet heeft gedaan, gemaand om tot betaling over te gaan.

enkelblessure ondervond: die dame heeft echt een vak geleerd. Hulde aan haar voor de wijze waarop ze toch twee boten in de vaart hielp houden.

Inmiddels was het leuk de mensen allemaal weer te zien. Een deel van het gezelschap waren we tegen gekomen in het Friese, op het trainingsweekend, waar we voor het eerst hagel uit de trapezebroek mochten schudden. De Westeinder maakte we dit jaar niet mee. Niet uit enig bijgeloof wegens onze zware lotgevallen daar vorig jaar, maar door andere verplichtingen. Zo konden we een aantal mensen na de winterstop weer eens begroeten, en dat is steeds een plezier.

De eerste race: niet al te veel wind. Gestart na uitstel wegens mist. Dat was best een dikke soep en niet geheel risicovrij want Muiderzand ligt vlakbij twee vaargeulen: die naar het Gooimeer en de vaargeul Amsterdam in. En fin, het werd langzaam wat minder dicht.

Voor ons vervolgens de eerste race van het jaar. We voelden ons daar wat krakkemikkig onder, maar konden vast stellen, na de vervanging van wat uitgebogen ijzerwerk: "Alles doet het nog, en nu wij nog." Een nieuw speeltje, wat het ook best doet, al zijn we nog aan het ontdekken hoe: een "strut". Nu is het niet zomaar simpel om op een verjaardag met ook niet-Javelinzeilers uit te leggen wat dat is, een "strut", maar: we hebben er nu een. En met wat tips van Frank over de lengte van het pijpje dat helpt zorgen voor een betere mastbuiging –en dus zeilvoering– wordt dat voor ons ook best een functioneel element.

Er is zoiets als een winterslaap van het spierweefsel, zo stelden we vast. De soepele en jeugdige beweging van bakboord naar stuurboord en andersom, onder de giek door, activeert toch weefsel, waarvan het bestaan kort later zeer voelbaar bevestiging vindt. En dan is de twee race nog niet begonnen, dus daar forceer je je dan man- of vrouwmoedig doorheen. En dat forceren wordt dan in de vroege avonduren beloond met een stevige spierpijn. Apart was de gewaarwording, dat dit zich tot de eerste dag beperkte.

De avond wilden we doorbrengen met een volle gelegenheid om die winterslaapspijnen te verzorgen: koffie bij een moeder, een stevige omelet en vooral een hete douche aler op tijd het mandje in te rollen.

Vrijdag 10 mei

Ook nu bleek Nicole bereid –als alle dagen- haar zegenrijke bijdrage te leveren. Het leverde mij een volgende betekenis op van het woord “anker”, namelijk een stuk tape dat vooral dient als bevestigingsoppervlak voor de stukken tape die het eigenlijke immobiliseren verzorgen van een deel van de bewegingskansen van een gewricht. Prachtig toch, hoe de menselijke geest via hier “metaforen maken” bij een woord er een nieuwe betekenis aan geeft. Ook bij deze dag kunnen we niet uit de eerste hand vertellen, wat er qua zeilen voorin het veld allemaal gebeurde. Dit keer hadden we een aardige smoes: de spival zat vast. En wel moervast. Dat is maar gelukkig nu we een patroon hebben van soms best fraai starten en vervolgens veel te ver terug vallen. Dat patroon behoeft verklaring, en nu het materiaal bij ons normaal toch goed op orde is, ons gezamenlijke lichaamsgewicht als argument bij licht weer wel geldig is, maar afgezaagd raakt, en de notie van incompetentie en al te weinig training wat pijnlijk is, nu al deze dingen spelen is een stukje mechanische pech eigenlijk een geschenk. Vreemd is dan ook, dat het zo slecht lukte de bijbehorende dankbare gevoelens te laten stromen.

Met de afweging door te willen zeilen zolang het “wedstrijdrelevant” was en we dus geen laatste lagen, gingen we door. Grommend en zachtjes kankerend op de fout die moet zijn gemaakt bij het opnieuw door de mast halen van de val vorig jaar, toen de fokkenist al te voortvarend aan een touwtje had getrokken. Gelukkig bleef het slechte humeur niet te lang en besloten we ook de tweede race te zeilen, dan maar met een handicap. Goede training, nu we in de aandewindse rakken lekker voeren.

Het bleek mogelijk de “slag” in de spival voor de sleuf laag in de mast te krijgen, zodat zichtbaar was, hoe vermoedelijk de draai zat. Zouden we ons vergissen, bij het loshalen en herbevestigen van de fokkeval waar de spival omheen zat, dan zou het probleem van “een slag eromheen” hooguit kunnen worden verdubbeld naar “twee slagen er omheen”. En ja, vast is vast. We deden eenmaal weer aan de wal de operatie. Het leek zo wel in orde.

Over de wedstrijd: we kregen nog wel mee, dat de huwelijkse staat Caroline en Paul moet dienen: ze zeilden fraai voorin. Interessant, hoe een op het oog geringe persoonlijke aanpassing tot in het Javelin varen

door lijkt te werken.

Masha bleek zodanig gezegend, dat ze nu niet zeilde. Siep verving haar, blijkens het resultaat zeer competent en met een stevige en kruidige humor. In een kort gesprekje aan de wal liet Willem merken "stiekum" toch wel ambitie te hebben voor een mooie klassering. Leuk was het om Masha daarover zeer gul te zien terwijl ook voelbaar was, hoe ze toch ook wel gemist wilde worden als fokkemaat. Nu het Willem en Siep lukte over de vier dagen ver voorin te varen zijn er twee dingen op hun plaats: hun geluk te wensen en ons discreet af te vragen hoe het er uit gaat zien, als Willem een ambitie heeft die hij er niet "stiekum" op na houdt. Iets voor het EK ?

We vonden een gastvrij onthaal bij het clubhuis, dat hoog gelegen paviljoentje. Uiteindelijk bleef daar een grote groep Javelinzeilers eten en dat betaalbaar en zeer behoorlijk. Er werd veel gelachen en het was ook goed om Nederlands, Engels en Duits te horen spreken.

Een pikant moment was toen de fokkenist van de 468, hard toe aan een stevige neut, op het menubord keek en bij de dranken "whiskey" zag staan. Aangenaam verrast, dat de vergunning van dit etablissement zich daartoe blijkbaar uitstreckte, bestelde hij. Om vervolgens te horen, dat er hier geen whiskey werd verkocht. "Maar jullie zetten het wel op het bord," protesteerde hij teleurgesteld. "Nee, hoor," was de met charmante glimlach afgegeven reactie. Hij negeerde, tegen zijn natuur in, die glimlach, stond op en ging van dichtbij op het bord kijken. En er stond inderdaad wat anders "Fristi". De zucht als vader van de gedachte. Een heel apart fenomeen was de Firebal die met ons veld mee zeilde. U weet van enkele jaren terug nog wel, die boten waar Tis van schreef er graag "Fireballetje balletje" mee te willen spelen. Nou, dat kon dit jaar niet, want er was er maar eentje. En ook bij hun zal dat wel onvoldoende

Voor de goedkoopste contactlenzen van Nederland:

mylenses.nl

www.mylenses.nl of telefoon: 0900 - MYLENSES (65 cent p/m)

zijn voor een geldig kampioenschap. Het was een leuk sportief stel, dat toch een paar dagen energiek het water op ging. Tegelijk had het iets echt sneu's: aangegord zijn tot een enthousiast te zeilen evenement, en dan ontdekken dat je zonder soortgenoten bent. Deed me even denken aan "Plofje de olifant", zo een "Gouden reeks"-boekje uit mijn kinderjaren. Maar met dat olifantje liep het gelukkig ook goed af.

zaterdag 11 mei 2002

Een pittige zeildag gepland: drie races om zondag de slotrace te varen. We konden tijdig van start, geen mist deze ochtend. Het blijft een mooi en parmatig gezicht, de Javelinvloot aan de startlijn. Zeker na de training op het starten in het Friese weekend heeft die fase van de strijd nu even een accent.

Een blije verrassing was, dat de spi van de 468 nu soepel te zetten en te strijken was, voor zover het materiaal daarvoor bepalend is. We hadden het gevoel, al was ons de wind nog net wat te bescheiden, dat nu ook aan ons zelf alles het weer deed. Dat bleek ook toen we bij de gijpton kwamen. Een wirwar van boten, en een situatie waarin het niet wijken door een boot vrij ver naar buiten en naar voren, drie boten in de breedte verder gevolgen had. En wel zodanig dat wij om ons en anders materiaal heel te houden onze boot tegen de ton moesten leggen om vervolgens een "rondje 360" te doen. Onbevredigend. Een type situatie waarin je ook door nette regeltoepassing achteraf geen raceuitslag meer kunt maken die een beetje klopt. Dat kan alleen komen, als iedereen behalve goede bedoelingen ook een wat grondiger regelkennis meeneemt en toepast of anders situaties vermijdt, letterlijk omzeilt, waar die kennis nodig is. Anders ontstaat er, als nu eenmaal weer aan wal tussen twee redactieleden van uw lijfblad, een discussie tussen gesprekspartners, die het al niet goed meer konden doen.

Het werd evengoed een mooie zeildag. Competitie door het hele veld heen, de progressie van de Oude Schicht een plezier om te zien. De N 260 voer niet zelf, de twee dames zaten in de promotieboot. Door een van hun getypeerd als een boot die wel gebruikt werd, maar waarbij een paar dingen te zeggen waren: "Laat hem varen, en zorg tegelijk dat niemand er echt in kan wennen, dus geef hem in gebruik aan kneuzen die zelf schade hebben of aan types zoals wij." Een verdere precisering van hoe zij zichzelf en haar maatje als "type" zou omschrijven bleef achterwege. Wel valt zeer te hopen, dat de dames hun 260 greed

kunnen krijgen voor het EK. Dat te meer, nu zij veel aandacht hadden van de Duitse vrienden. Die waren een en al tipgeving, behulpzaamheid en kameraadschap. Nu zijn ze dat naar alle Javelin zeilende mensen, maar het idee dat deze dames in de kwaliteit van de betrokkenheid een extra'tje ondervonden blijft sterk hangen.

Zondag 12 mei

Nog èen race te gaan. De spanning in de top was er nog. Geen mist en een rustig windje.

Het plan was om na afloop nog een "funrace" te varen buiten de competitie om. Dat zou mensen die wat meer tijd hadden en/of minder ver terug hoefden een wat completere zeildag geven. Het is er niet van gekomen. Spanning zat, maar de wind viel vrijwel geheel weg. Nog lange tijd was er toch enige beweging te zien aan de windmolens op de dijk. Dat gaf ons een poos lang het idee, dat de eerder opgewekte stroom nu werd benut om die molens aan te drijven. Maar neen, dat werd weer minder waarschijnlijk toen ook die beweging ophield.

Mieke en Frank wonnen het kampioenschap. Voor ons gaf dat extra betekenis aan Frank zijn tips over "de strut" en het deed denken aan een verhaal over het zoeken van wind bij licht weer, dat Mieke uitgebreid deed op een avond in Makken in 2000. Zeilopvattingen van mensen die kampioenschappen winnen mogen best wat zwaarder tellen.

Er was de prijsuitreiking, waarbij ook de organisatoren even in het zonnetje werden gezet. En terecht, want de taxaties "wedstrijd varen of niet, en zo ja hoe laat" waren door de mist niet simpel geweest en alle prima. En ook puur in "routine-logistiek" opzicht was het weer goed voor elkaar.

Nicole werd –naast van de kant van haar zorgzaamheid en vakexpertise– nu ook van een geheel andere zijde zichtbaar. Frank ondernam twee snelle stappen lang een geheel zinloze poging om aan het bad te ontkomen, dat kampioenen steeds krijgen. Vervolgens moest hij zich dit volksgericht, waarin "niet winnaars" even wat frustratie af kunnen reageren op degenen die het echt beter deden, toch laten welgevallen. Het zou een aardige quizvraag zijn welk woord het meest kernachtig Nicole haar beleving van dat moment weergeeft. Ze mag zelf ook meedoen.

Al met al: vier dagen lang intens geleefd en zalig buiten gespeeld.
Hans en Harm, 468.

NK JAVELIN 2002 – 9 TOT EN MET 12 MEI

Zaterdag 11 mei

Wederom een “fog”-tig begin van de dag, gelukkig wel wat helderder als gister. Iedereen wordt rustig wakker en gaat zich opfrissen. Dan komt het moment dat zo’n beetje iedereen te gelijk naar het strand gaat om nog snel zijn bootje op te tuigen in een pak te springen en naar de startlijn te varen. Zo als mij al eerder was verteld heeft de Javelin-klasse daarmee een reputatie hoog te houden. Dit lukt elke wedstrijddag wel behoorlijk geloof ik. Arent en ik hadden aardig de pest in na ons zwaar beroerde varen van gister (laatste en een na laatste), gelukkig kunnen we nog wel een béétje relativieren en gaan er dus weer vol goede moed tegenaan. Gisteren werd ons duidelijk gemaakt door Willem, Siep, Thomas, Volkmar en vele andere dat onze mast te ver achterover stond. Dit hadden we zelf ook een beetje bedacht maar hadden het idee dat dit toch niet zo’n groot probleem kan zijn..... wel dus. Als je met een javelin achteraan wil varen moet je gewoon je mast in een beroerde stand zetten en veel laten buigen als het eigenlijk niet moet! Goed, onze mast rechter gezet (boutje op 3-in-1 ietsie omhoog) en de buiging er een beetje uitgehaald (strut iets aan en neerhoudersspanning er iets af). Aangezien we een slap mastje hebben was het ook niet echt moeilijk om dit voor elkaar te krijgen. Echter iets te veel de strut aan trekken en de mast besluit om onderin binnenste buiten te gaan staan. Tevens hadden we gisteravond de zwaardstrip vervangen (dank aan Thomas). Deze was compleet onder de boot uit en hing er nog een beetje aan om nog wat meer te remmen. Het suffe is dat dit een van de zeer weinige onderdelen was die we tijdens de renovatie hebben laten zitten, de schroefjes waren zo beroerd dat het een pukkewerk zou zijn om ze los te maken, vandaar. Met het eerdere loskomen van de zwaardstrip waren twee boutjes verdwenen (waarvan we dachten dat deze deels ingelamineerd in de boot zaten) hierdoor hadden we 2 gaatjes in de boot, echte privé fonteintjes dus. Na een 10 minuten staat er dan zo’n beetje 50 liter water in de boot, ook dat remt af. Maar deze gaatjes iets opgeboord en er nieuwe boutjes ingezet (de zwaardstrip was er immers al vanaf). Hiermee hebben we de fonteintjes uitgezet. Maar goed, het

water op.

Het probleem is een klein beetje dat we zo hard met onze eigen vaardigheid bezig zijn geweest dat ik wat minder op de plaatsingen heb gelet tijdens start enzo, hopelijk is daar een beetje begrip voor. Eigenlijk willen we wel wat wind testen en dergelijke zaken maar daar hebben we geen tijd meer voor.

Er is besloten om vandaag 3 races te varen zodat we morgen nog maar 1 race hoeven te varen.

Het is wederom een strijd voor plaatsen 1 tot en met 3 tussen Thomas & Volkmar (GER388), Willem & Siep (NED557) en Frank & Mieke (NED553). Deze schepen voeren de top van het klassement aan en na deze wedstrijd hebben ze alle drie 14 punten. Het ziet er naar uit dat het zeer spannend gaat worden. Bovenstaande schepen zijn vooralsnog kanshebbers op de titel en daarbij maken ook Rutger-Jan & Cristel (NED120) en Caroline & Paul (NED540) nog zeker een kans.

Deze eerste wedstrijd van zaterdag was een aardig succes voor ons. Hoewel we toch nog heel wat plaatsen verloren in de spinaker-rakken. Ook hebben we een beetje ruzie met Nicole & Pim (NED544) bij de benedenboei, nadat ze de boei hebben gerond klappen ze direct overstag. Omdat geen overlap hadden en dus vrij achter lagen konden we de boei netjes ronden. Het probleem hierbij was echter dat Nicole & Pim net

overstag gingen en wij dus ook moesten klappen om een aanvaring te voorkomen. Nicole had niet ingeschat dat we al zo dichtbij zaten, tijd voor een rondje dus. Helaas is Pim het hier niet mee eens en wordt er nog even lekker na gekibbelt over of het nu wel of niet moet. Ach ja Pim.... Het overkomt de besten...

Na de gijpboei komen Henk & Steven (NED555) ons voorbij denderen.....

@!!%#\$^\$^^\$#@. Ze lopen echt VEEL harder..... Terwijl we afsteveneren op de finish zitten Michel & Taco (NED328) nog iets onder ons en zijn niet van plan om ons er langs te laten. Ze beginnen te loeven en wij

volgen. Helaas redden we het niet en gaan ze voor ons over de finish. Gelukkig weten we, wonder boven wonder, nog een aantal boten achter ons te laten, jippie!

De 2^e start is wel relaxed, we liggen aardig goed maar iedereen vindt het wel nodig om hoger als ons te kunnen varen (grrrr) daarom moeten we klappen en hebben daarom een beetje ruzie met een andere boot.

Hmmm, tijd voor een rondje dus.

De wind is matig en het complete veld ligt behoorlijk dicht bij elkaar. In het eerste kruisrak blijkt de linkerkant van de baan (verder van de dijk) gunstiger dan de rechterzijde of het midden. Hanneke & MT (NED465) schrikken zich rot als blijkt dat ze als eerste (of tweede) bij de bovenboei aankomen omdat ze de goede zijde van de baan hebben gekozen. Terwijl wij naar rechts weggeklapt waren van Rutger-Jan & Cristel, omdat ze toch hoger konden varen als ons, voeren hun gewoon door omdat ze de progressie aan de linkerkant zagen. Dit was een goede keuze. Wij voeren meer naar de rechterkant... een slechte keuze dus....

In het voor de windse rak kozen we voor afkruisen aan de linkerkant van de baan. Dit was echt een geweldige keuze, in dit rak zijn we 4 boten voorbij gegaan. Iets wat we dus ook duidelijk geleerd hebben, afkruisen gaat harder dan voor de wind met een Javelin. Terwijl we de spi-rakken van de laatste driehoek induiken besluiten Guido & Monica (GER302) nog even kennis te maken met de bovenboei door hier lekker tegen aan te dobberen. Knijpen naar de boei is funest blijkt wel.

De nummers 1 tot en met 4 zijn (NED553, NED120, GER388 & NED557) al gefinished als we de spi er opzetten. Achter ons liggen Henk & Steven, deze gaan we natuurlijk proberen achter ons te houden. Dit houden we vol tot na de gijpboei, daarna moeten we proberen hun achter ons te houden door vet te loeven. Helaas het mag niet baten, Henk & Steven schuiven lekker aan ons voorbij.... Alweer.... Vlak achter ons zitten ook Tis & Chiel (NED405) en Ton & Marian (H87) zij lopen ook hard in de spi-rakken, gelukkig is de afstand groot genoeg zodat we ze achter ons kunnen houden.

3^e race: Bart & Jeanine (H193) kijken ons vernietigend aan en loeven ons er mooi uit voor de start, dat is dus aftaaien en opnieuw proberen. Gelukkig is er een gaatje direct onder het startschip gevallen waar we inpassen. Wederom hebben we RJ & Cristel iets onder ons zitten..... baal baal, ze varen hoger en moeten we (wederom) voor ze wegklappen,

daardoor komen we weer een beetje in de clinch met Peter & Haiko (GER550) rondje..... potverdrie-tieneurocentmuntjes.... Klote start dus. Het loopt allemaal aardig totdat we in het laatste kruisrak aankomen, hier besluit onze spischoot dat 'ie ook maar eens door het fokkeschootblok moet lopen. Niet één keer, niet twee keer, maar liefst drie keer. Hierdoor zit de complete schoot vast in een klote stand. Terwijl Arent doorvaart (althans probeert) moet ik een beetje aan lij gaan zitten om de spischoot uit het blok te prutsen..... Het lijkt wel een eeuwigheid te duren voordat ik het ding er uit heb. Drie keer door het blok, om zichzelf en om het blok, echt een leuk feestje dus..... Arent heeft al geconstateerd dat we in de slechte slag varen maar ik heb die schoot er nog niet uit, hierdoor verliezen we natuurlijk een hoop terrein én we kunnen niet overstag. Hans & Harm (NED468), Guido & Monica en Tis & Chiel hebben wel de goede slag en lopen snel over ons heen..... Aan het eind van het verhaal kunnen we Ton & Marian nog achter ons houden op de finishlijn. Hanneke en MT hebben tegen die tijd al opgegeven en zijn bij de

bovenboei een beetje bootjes aan het bestuderen en aan het rolltacken..... Nadat iedereen zich een beetje heeft opgefist en iets te drinken heeft gehad gaan we met z'n allen uit eten naar het restaurant op de marina. Er zijn wat te weinig tafels en Siep haalt er wat aan de andere kant van de zaal. De manager (of wat 'ie ook mocht zijn) vertelt wat er in de aanbieding is; eventueel een salade vooraf, een Rib-Eye of een Saté met frieten. Het voorgerecht bestaat uit een salade wat bij de saladebar gehaald kan worden. Ze zijn waarschijnlijk bang dat we teveel konijnenvoer opscheppen want er wordt een mannetje naast gezet die iedereen, een voor een, opschept wat er gevraagd wordt..... lekker vaag. Een lopend buffet (lees saladebar) dat niet loopt.... hmmm.... Onder invloed van een aantal colaatjes begint Rutger-Jan allerlei ranzige verhalen en moppen te vertellen, Siep doet graag mee. Iedereen luistert en lacht zich slap van alle onzin en ranzigheid. Terwijl het hoofdgerecht verorbert word zijn de lach-uthalen niet van de lucht. Het nagerecht hebben we niet en dat wordt dus een koppie koffie of thee...

We hebben het hier wel weer gezien en rekenen af. Tegen die tijd is het half negen.... tijd om eens even lekker te relaxen bij de tent. Arent wordt weer helemaal wakker van de frisse buitenlucht en besluit de spi nog even te repareren en gaat deze even van de boot halen. Ik heb achter een boom een vuurpot gevonden en begin een beetje te prutsen met wat takjes en andere rotzooi. Na veel gepruts toch maar even een aanmaakblokje halen bij Jeanine, en jawel, branden als een tierelier... Steven & Henk komen nog even bij het (bescheiden) vuurtje zitten en we ouwehoeren wat over zeilen en andere dingen. Thomas en Volkmar komen er ook nog bij en zo gaan mijn plannen om vroeg naar bed te gaan weer eens (letterlijk) in rook op.... Tegen de tijd dat we het vuurtje doven zijn we weer tig biertjes verder en is het 00:45 uur...pfffff.... Nu is het écht tijd om te slapen..

Zondag 12 mei

Iedereen is weer eens behoorlijk laat.... Om 10:30 uur zijn Caroline & Paul als eerste op het water waarna iedereen snel volgt.

Bij de start drukken Bart en Caroline ons weer eens weg van ons beoogde plekkie, wat inhoudt dat we draaien en opnieuw gaan, tegen de tijd dat het schot komt liggen we 10 centimeter aan de lijzijde van het startschip en hebben we al behoorlijk snelheid. Mooie start.

De wind zakt wat in en we zeilen allemaal naar de bovenboei. Als Frank & Mieke om de boei heen zijn en richting de gijpboei spurten kakt de wind echt in. De windmolens op de dijk draaien gelukkig nog.

Iedereen knalt na de bovenboei de spi omhoog en hoopt op een beetje vrije wind.... Het mag echter niet baten. Het wordt een dikke drijfpartij... vlak voordat we bij de benedenboei zijn begint het weer een beetje te waaien en lopen de mensen die we nog achter ons hadden snel in. In het 2^e kruisrak maken we 2 kostbare fouten door overstag te willen gaan. Eenmaal overstag blijkt te wind (het kleine beetje dat er is) de verkeerde kant op te draaien en moeten we dus weer klappen. Kostbare meters, kostbare tijd en dat bij windkracht 1. De mensen die hun koers hebben behouden dobberen lekker door naar de bovenboei. Achter ons geven achtereenvolgens Nicole & Pim en Bart & Jeanine het op, ze zien het niet meer zitten om nog een paar uurtjes rond te drijven.

Theun & Jan-Willem (NED545) liggen naast ons vanaf de bovenboei en krijgen het wonderwel regelmatig voor elkaar om hun spi een beetje druk te laten geven.

Olav & Liesbeth (NED527) dobberen al halverwege het rak tegen de tijd wij om de bovenboei komen zetten, Frank & Mieke, Willem & Siep zijn al gefinished

Nick & John (GBR561) liggen ook al de hele tijd bij ons in de buurt en we hopen hen dankzij ons gewicht misschien voorbij te kunnen lopen.

Hanneke en MT hebben genoeg van al het gedrijf en besluiten er vandoor te gaan richting de finishlijn. We kijken verbaasd toe.

Ver achter ons liggen Caroline & Paul nog een gevecht te voeren met Tis & Chiel, we horen in ieder geval nog een "bahkborrd" van Tis over het water schallen. Vlak bij ons liggen Hans & Harm, Theun & Jan-Willem en Ton & Marian. Wordt het toch nog spannend vlak voor de lijn. Theun en Jan-Willem kunnen hun spi vol houden en stevenen op de lijn af. Wij zitten achter Ton & Marian en zij strijken de spi omdat ze 'em niet langer vol kunnen houden. Wij proberen het nog 10 seconden maar ook dan moeten we er aan geloven en strijken de spi. Helaas, Ton & Marian kunnen we voor de lijn niet meer passeren. Gelukkig kunnen we Hans & Harm wel achter ons houden.... Pfeehw..

Langzaam, pompend en peddelend dobberen we terug naar het strandje. Iedereen gaat zijn bootje opruimen en klaarmaken voor transport.

Op de "toren" is de prijsuitreiking en daar gaat iedereen dan ook even naar toe. Op de derde plaats zijn Thomas & Volkmar geëindigd op de tweede plaats Willem & Siep en de Nederlands

Kampioen 2002 in de Javelin-klasse: Frank en Mieke Zaremba! Congratulations! Na de uitreiking volgt de (traditionele?) doping van de nieuwe Nederlands Kampioenen. Onder luid gejoel (de kids vinden het echt prachtig) kiezen Frank en Mieke ongewild het ruime sop.....

K....K....K....KOUDE HE!....

Hierna drinkt iedereen nog wat en worden de boten verder klaargemaakt voor transport en worden de tenten opgeruimd.

Terugkijkend op het geheel; niet veel wind maar wel zeer veel geleerd. Voor ons de eerste wedstrijden en daaruit blijkt dat we nog genoeg te doen hebben. Dus.....

Michiel NED268

<http://HeuveltjeOnline.tk>

NK Javelin 2002 - Muiderzand

Conditie: licht weer (2 / 3 Beaufort), 12 mei aflopend naar windstilte tijdens de race (race ingekort).

Resultaat Javelin 2002 Gezeild: 8

Tellend: 6

Stuurman / Maat	Zeilnr.	1 (9 mei)	2 (9 mei)	3 (10 mei)	4 (10 mei)	5 (11 mei)	6 (11 mei)	7 (11 mei)	8 (12 mei)	TOT
1 Frank / Mieke	NED553	1	1	6	3	3	1	4	1	10
2 Willem / Siep	NED557	3	3	5	1	2	4	2	2	13
3 Thomas / Volkmar	GER388	4	4	3	2	1	3	1	4	14
4 Rutger-Jan / Cristel	NED120 (PMS)	20	6	2	4	5	2	5	3	21
5 Caroline / Paul	NED540	7	2	1	6	4	9	7	16	27
6 Peter / Haake	GER550	2	10	4	5	8	10	3	14	32
7 Theun / Jan-Willem	NED545	10	7	8	9	7	6	9	10	46
8 Nick / John	GBR561	9	15	7	7	13	5	10	9	47
9 Olav / Liesbeth	NED527	13	11	12	13	6	8	6	5	48
10 Bart / Jeanine	H193	8	5	10	10	10	7	8	(DNF)	21 48
11 Nicole / Pim	NED544	5	8	9	11	18	11	13	(DNF)	21 57
12 Henk / Steven	NED555	12	9	17	14	12	13	11	6	63
13 Ton / Marian	H87	15	12	14	8	11	16	18	11	71
14 Michel / Taco	NED328	14	16	13	15	14	12	12	7	72
15 Guido / Monica	GER302	6	14	15	16	9	17	15	(DNC)	21 75
16 Tis / Chiel	NED405	11	17	11	12	16	15	16	15	80
17 Hans / Harn	NED468	16	13	16	17	17	18	14	13	89
18 Arent / Michiel	NED268	17	18	19	18	15	14	17	12	93
19 Hanneke / MT	H465	(DNC)	20	(DNC)	20	18	19	(DNF)	21 8	103

"ACHTERHOEDE KLASSEMENT"

Op de jaarvergadering is gesproken over een tweede soort jaarbeker met als doel dat ook de achterhoede gevechten wat meer aandacht krijgen. Iedereen weet dat niet alleen in de kopgroep maar ook in de achterhoede vaak spannende strijd is om een plaatsje beter te scooren.

Willem en ik hebben ons over een aantal systemen gebogen om te zien wat het best in de buurt van onze doelstelling komt. We willen een klassement maken waarin het trouw op de wedstrijden komen beloond moet worden en we willen dat de beste van de achterhoede er uitspringt. Dit heeft er toegeleid dat we dezelfde telling gebruiken ls bij de jaarbeker en de achterhoede is bepaald op de achterste 30% van het aantal deelnemers. Bij het NK waren 19 starters dus 6 boten vormen de achterhoede.

Op dit moment worden nog wat rekenvoorbeelden uitgewerkt maar in de volgende Flitsen komt deze stand ook te staan. Uiteraard wordt dit ook op het web gepubliceerd.

Uiteraard zijn we ook nog op zoek naar een orginele, passende naam voor dit klassement. Suggesties zijn uiteraard van harte welkom. Aan het einde van het zeilseizoen is er natuurlijk een winnaar van dit klassement en zal er ook een orginele prijs zijn.

Pim

STAND JAARBEKER

■ Westeinder
■ ONJK

Mascha

